

Terbrugghen Hendrick - (†1629); tiež Hendrick ter Brugghen, Hendrick Jansz ter Brugghen, Hendrick Terbrugghen; holandský barokový maliar a prominentný člen holandských nasledovníkov *Caravaggia*; jeho prvým učiteľom bol A. *Bloemaert*; predstaviteľ *utrechtského caravaggizmu*; pozri *caravaggizmus*, *profil trojštvrťtinový*

http://en.wikipedia.org/wiki/Hendrick_ter_Brugghen

<https://www.google.sk/search?q=Terbrugghen+Hendrick+Jansz&oq=Terbrugghen+Hendrick+Jansz&aqs=chrome.0.69j57j0.1474j0&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

http://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Hendrick_ter_Brugghen?uselang=it

H. J. Terbrugghen: Flautista (1621)

H. J. Terbrugghen: Duo (1628)

H. J. Terbrugghen: Hráč na violu da gamba s pohárom vína (1625)

H. J. Terbrugghen: Gajdoš v profile (1624)

H. J. Terbrugghen: Spievajúci chlapec (1627)

H. J. Terbrugghen: Koncert (1626)

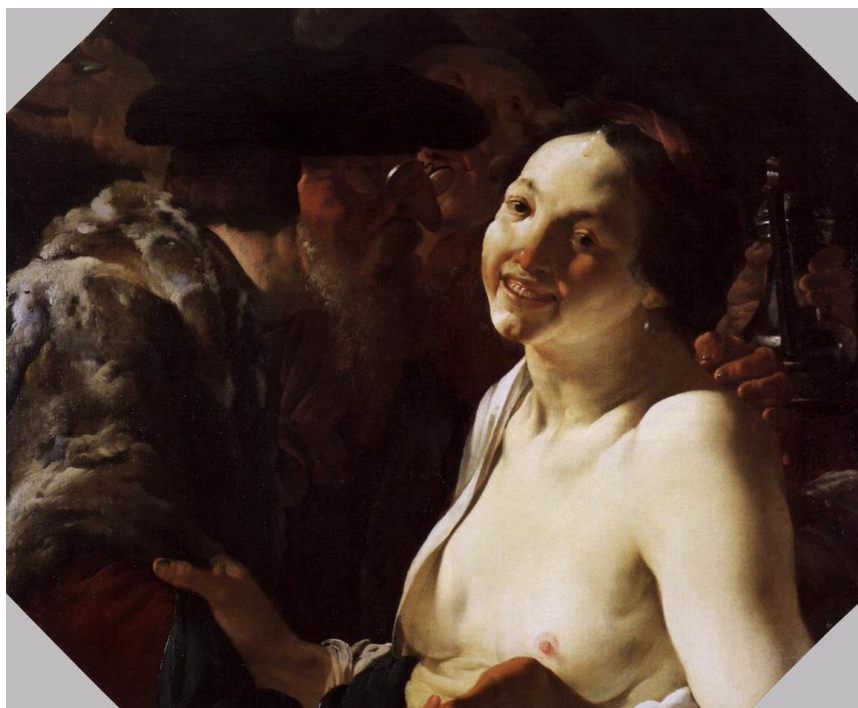
H. J. Terbrugghen: Chlapec hrajúci podľa nôt (1621)

H. J. Terbrugghen: Mladá žena čítajúca list papiera (17.st.)

H. J. Terbrugghen: Melanchólia (1627-1628)

H. J. Terbrugghen: Ženská alegorická postava (17.st.)

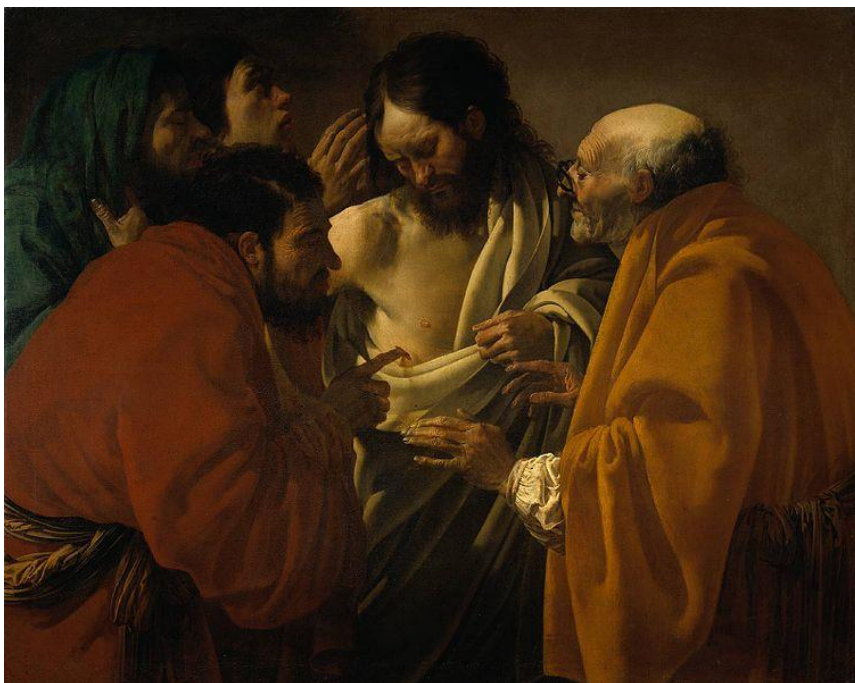
H. Terbrugghen: Nerovný pár (nerovný pár, 1623)

H. J. Terbrugghen: Nerovný pár (detail, 1623)
H. J. Terbrugghen: Bakchnatka s opicou (1627)

H. J. Terbrugghen: Koncert (1626)

H. J. Terbrugghen: Pochybnosti svätého Tomáša (1621-1623)

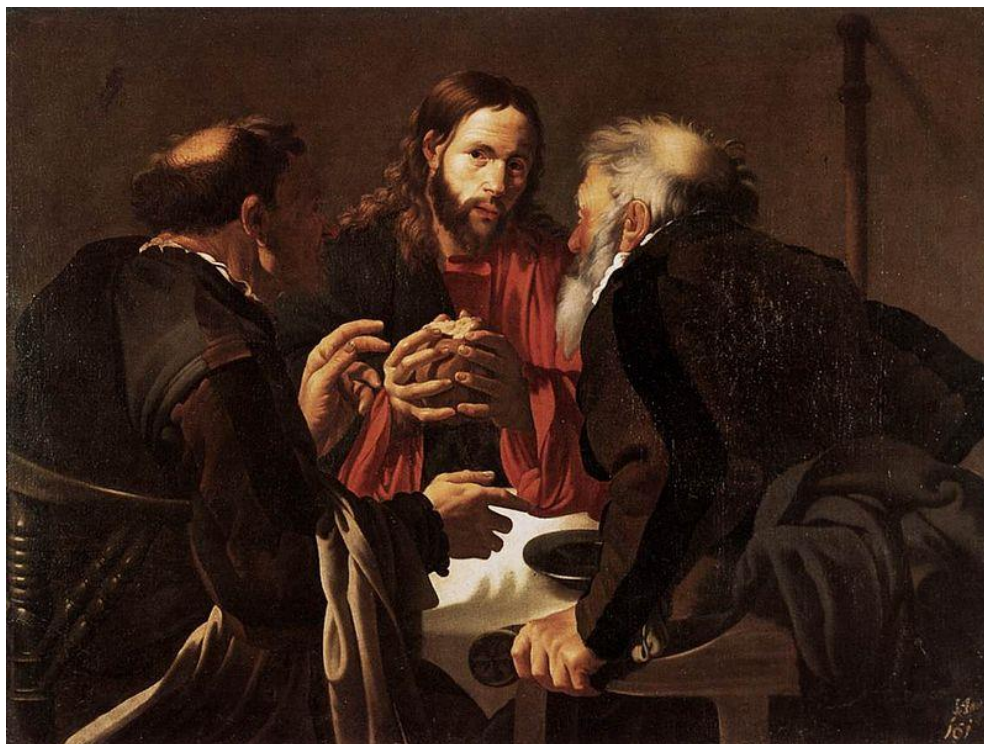
H. J. Terbrugghen: Klaňanie troch kráľov (1619)

H. J. Terbrugghen: Kristus korunovaný tñím (1620)

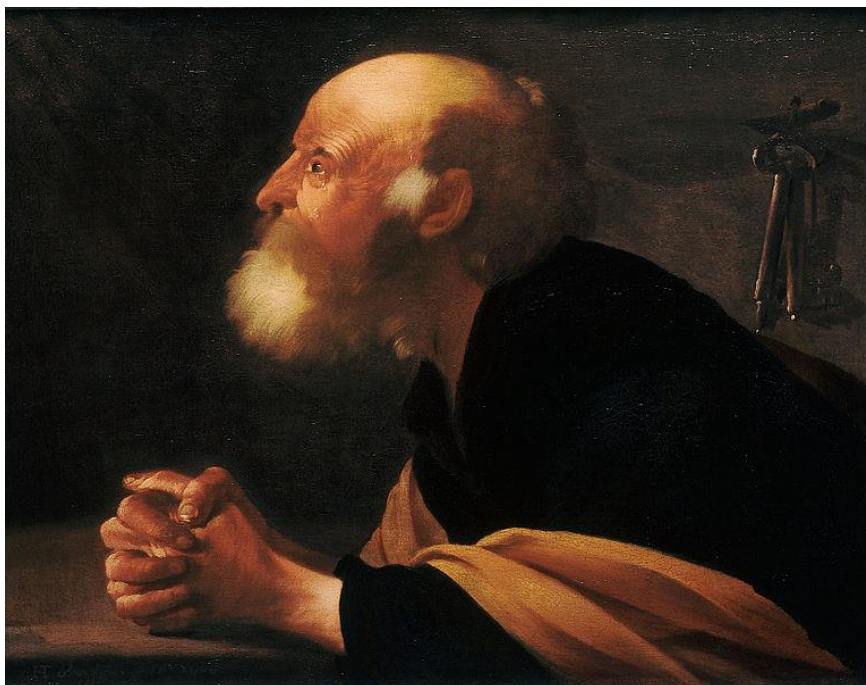
H. J. Terbrugghen: Povolanie svätého Matúša (1621)

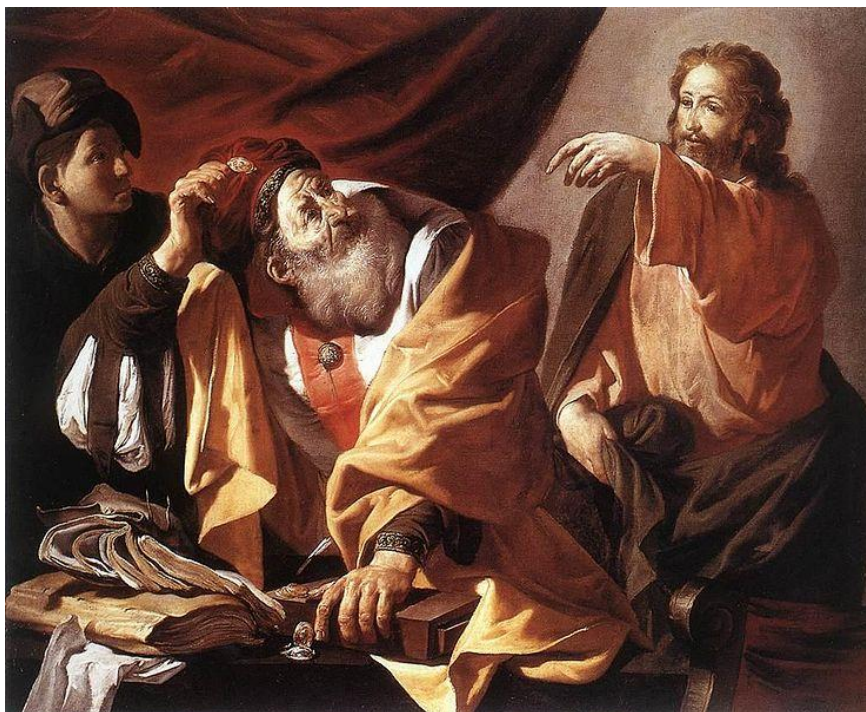
H. J. Terbrugghen: Večera v Emauzoch (1621)

H. J. Terbrugghen: Dávid pozdravovaný izraelskými ženami (1623)

H. J. Terbrugghen: Výčitky sv. Petra (1616)

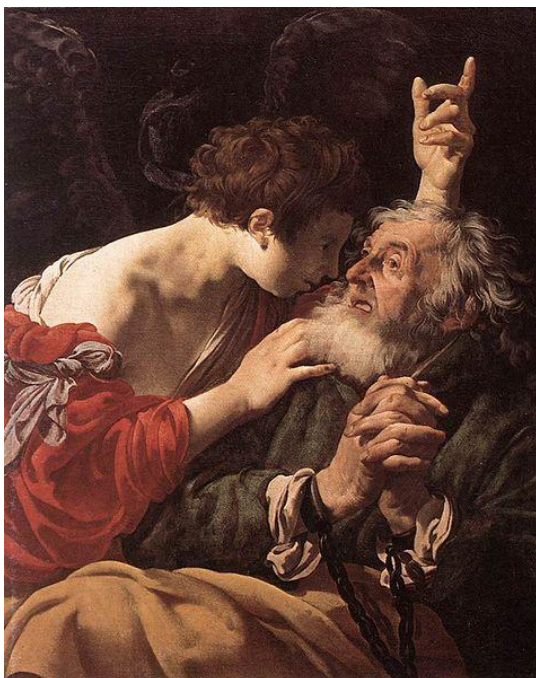
H. J. Terbrugghen: Povolanie sv. Matúša (1616)

H. J. Terbrugghen: Povolanie sv. Matúša

H. J. Terbrugghen: Bohatý muž a chudobný Lazár (1625)

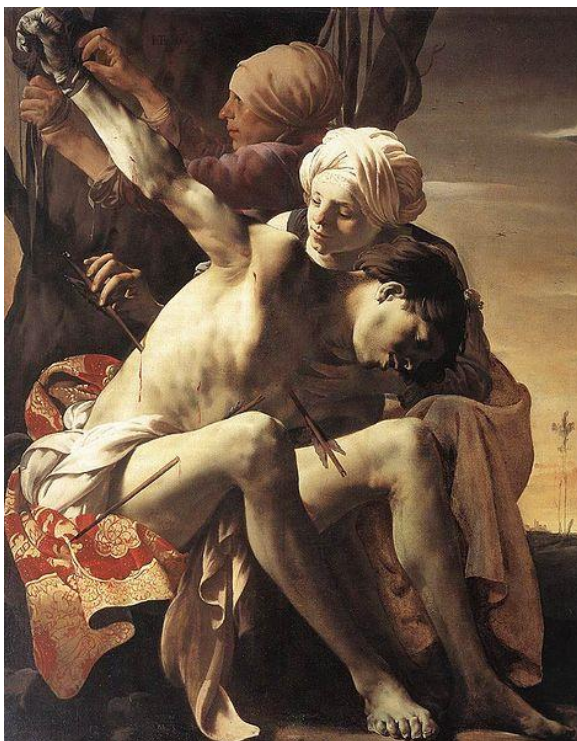
H. J. Terbrugghen: Oslobodenie Petra (1624)

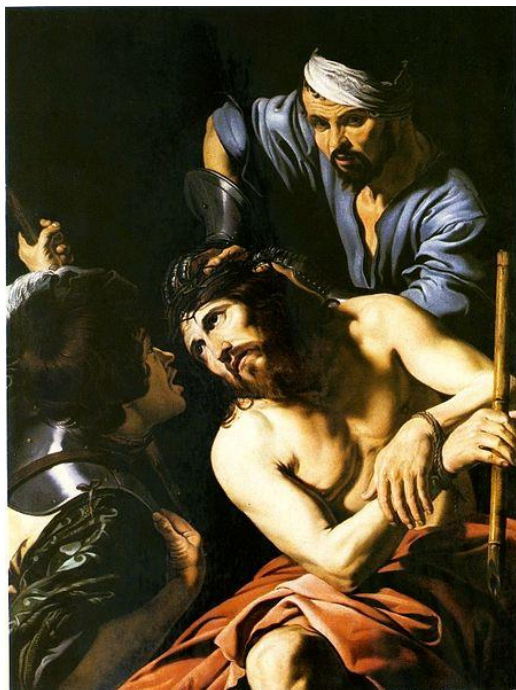
H. J. Terbrugghen: Zvestovanie (1624-1625)

H. J. Terbrugghen: Ukrižovanie s Pannou a sv. Jánom (1624-1625)

H. J. Terbrugghen: Sv. Šebastián zachraňovaný sv. Irenou a jej slúžkou (1625)

H. J. Terbrugghen: Korunovanie trním (1614)

H. J. Terbrugghen: Dievča držiace pohár

H. J. Terbrugghen: Kráľ Dávid hrajúci na harfu (1628)

H. J. Terbrugghen: Ezau predáva svoje prvorodenectvo (1625)

H. J. Terbrugghen: Jákob vyčíta Lábanovi, že mu dal Leu namiesto Ráchel (1627)

H. J. Terbrugghen: Mladá žena hrajúca na lutnu (1626-1627)

H. J. Terbrugghen: Posmievanie sa Kristovi (pred 1629)

H. J. Terbrugghen: Petrove zapretie Krista (1626-1629)

H. J. Terbrugghen: Pilát si umýva ruky (1617)

H. J. Terbrugghen: Jákob vyčíta Lábanovi (1628)

H. J. Terbrugghen: Oslobodenie sv. Petra (1629)

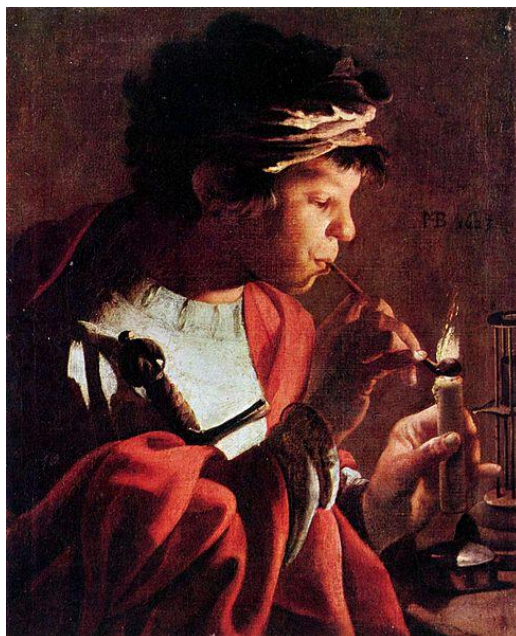
H. Terbrugghen: Koncert (1629)

H. J. Terbrugghen: Hráči kariet (1623)

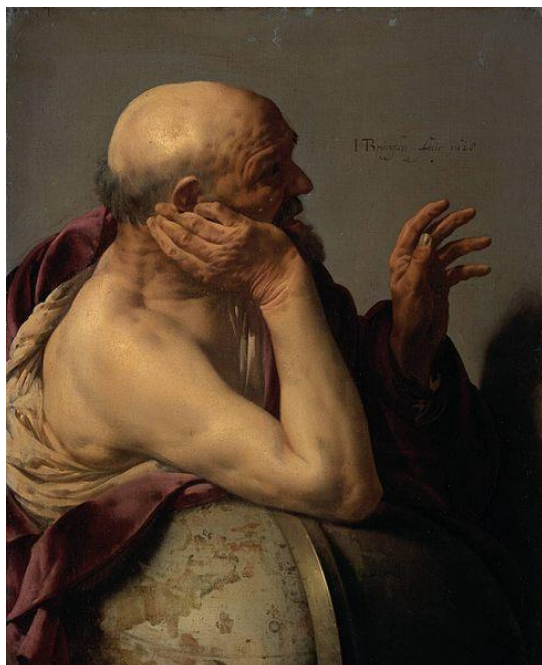

H. J. Terbrugghen: Spiaci Mars (1629)
H. J. Terbrugghen: Chlapec s fajkou (1623)

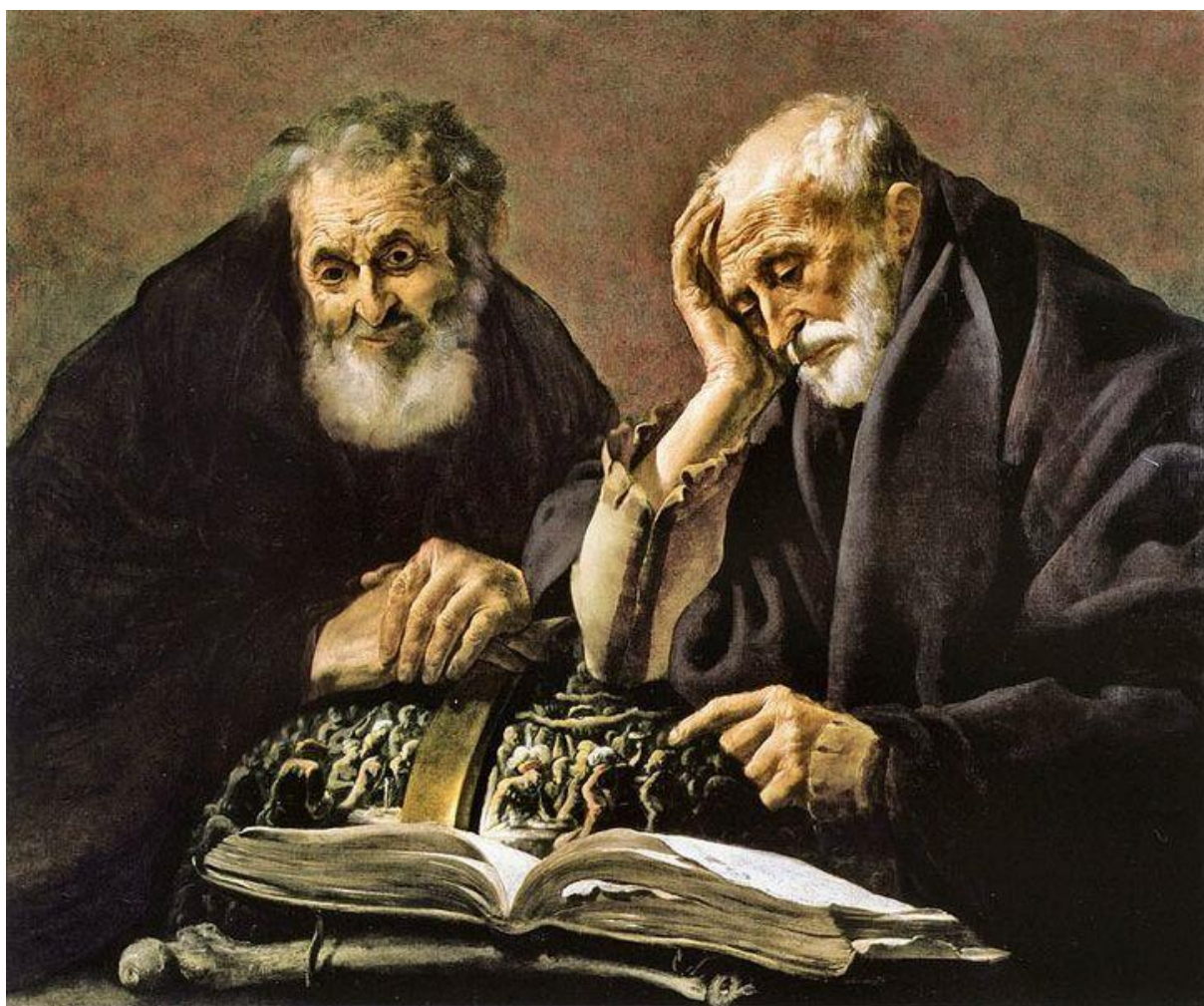
H. J. Terbrugghen: Veselý pijan (1625)
H. J. Terbrugghen: Hráč na lutnu (1624)

H. J. Terbrugghen: Herakleitos (1628)

H. J. Terbrugghen: Demokritos (1628)

H. J. Terbrugghen: Obraz s dvoma filozofmi. Demokritos a Herakleitos (zač. 17.st.)

H. J. Terbrugghen: Utrechtský lutnista s mladou ženou držiacou römer (1588-1629)

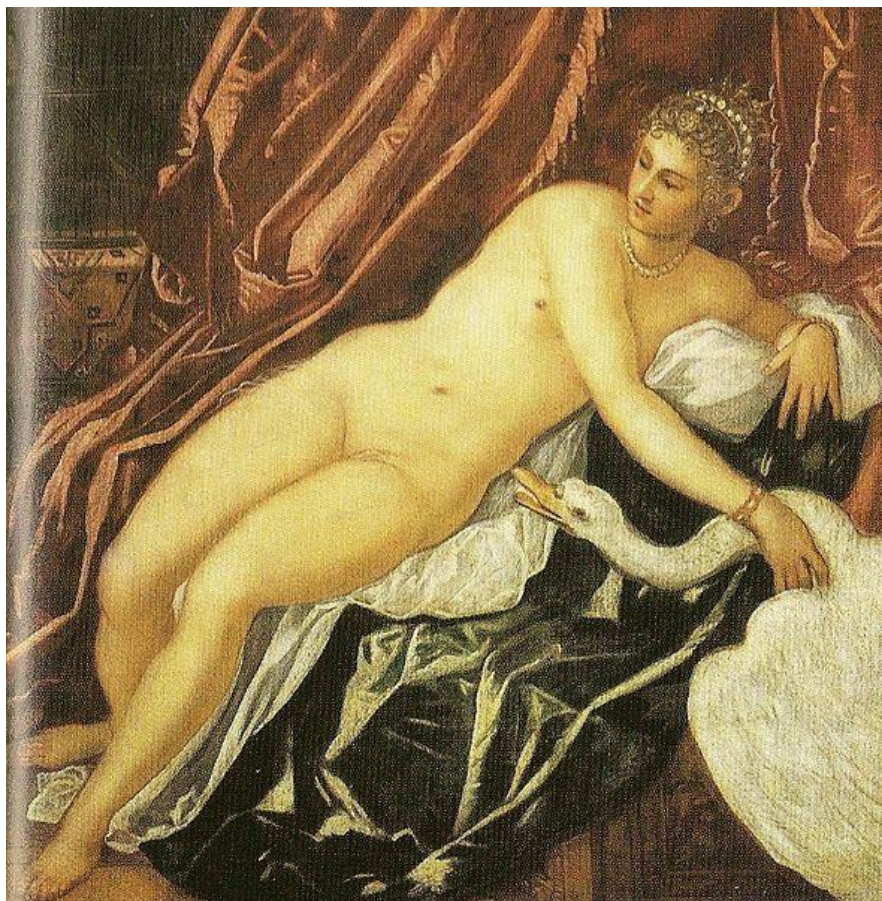
H. J. Terbrugghen: Petrovo zapretie Krista (17.st.)

H. J. Terbrugghen: Sťatie sv. Jána Krstiteľa (1620)

H. J. Terbrugghen: Sv. Lukáš (1622)

H. J. Terbrugghen: Léda s labuťou (1570)

H. J. Terbrugghen: Petrovo zapretie Krista (17.st.)

Terborch Gerard - Borch II. Gerard ter

Terburg Gerard - Borch II. Gerard ter

terciálne farby - farby vznikajúce vzájomným miešaním farieb sekundárnych a primárnych v rovnakom pomere; majú vždy kvalitu lomených farieb

terciári - tretí rád

***terč** - pozri zajac (Baleka)

***terč strelecký - strelecký terč**

terčík sklený - sklený terčík

terčový vlys - vlys terčový

Tereková Sonia - Terková Sonia

terem - z ruštiny; priestor nad vrchným podlažím v choromoch; časť ruského pláca vyhradeného ženám; pozri ruská architektúra

[https://en.wikipedia.org/wiki/Terem_\(Russia\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Terem_(Russia))

Teren Laco -

L. Teren: Listy môjmu srdcu (1996)

Tereus - Τηρέυς/Tereus

-v *gréckej mytológii* trácky kráľ, manžel *Prokné*, s ktorou mal syna *Itisa*; keď znásilnil jej sestru *Filomélé*, zo strachu z prezradenia jej dal vyrezať jazyk; zneuctená *Filomélé* votkala príbeh do látky, ktorú poslala svojej sestre; z pomsty spoločne zabili *Itisa*, ktorého *Tereus* veľmi miloval, a *Prokné* mu z neho pripravila jedlo; až keď ho zjedol, prezradila mu, z koho bolo mäso, čo pozrel; aby zastavil proces ďalšej pomsty (pozri *miazma*), *Zeus* premenil *Terea* v *dudka*, *Filomélé* v *lastovičku* a *Prokné* v *slávika*; pozri *metamorfóza*; atribúty, symboly, alegórie a prirovnania; *Trákia*; *V. Solis*; vták

Biederman: v súvislosti s heslom *dudok*: podľa Ovídiových *Metamorfóz* sa trácky kráľ *Tereus*, ktorý mal na svedomí niekoľko zločinov, premenil na dudka a jeho manželka *Prokné*, na ktorú sa vrhol s vytaseným mečom, sa premenila na slávika

<http://br.wikipedia.org/wiki/Tere%C3%BCs>

<http://it.wikipedia.org/wiki/Tereo>

P. P. Rubens: Tereus konfrontovaný s hlavou svojho syna Itisa

Terézia z Ávily - (†1582); španielska *karmelitánka* narodená v Ávile v Kastílii; aktívne sa podieľala na reforme rádu a založila v Španielsku početné *kláštory*, v ktorých obnovila prísnejší poriadok pôvodnej *rehole* (*karmelitáni bosonohí*); založila kláštor zasvätený Jozefovi, manželovi *Panny Márie*, čo sa odrazilo v jeho uctievaní aj jeho *devocionálnom* zobrazovaní; osobnosť Terézie bola pozoruhodná spojením praktickosti a *mysticizmu*; jej zobrazovania, ktoré sa objavujú v *protireformačnom* umení, je však jednostranné > v podobe vizionárky; niekedy zobrazovaná žena s ostrými, takmer hrubými rysmi (podľa existujúcich pôvodných portrétov); častejšie, najmä v talianskom maliarstve, idealizovaný vzhľad; zobrazovaný jej zážitok, v ktorom sa jej zjavil anjel nesúci dlhý zlatý oštep alebo šíp s planúcim hrotom, ktorý jej vrazil sa jej do srdca; tento symbolický „amor dei“ (božia láska), má pôvod v pohanskom *Erósovi*; príbeh je uvádzaný pápežskou *bulou* pri Terezinom svätorečení 1622; v 17.st. najobľúbenejší motív „Extáza sv. Terézie“; Terézia napísala aj o svojom videní Panny Márie a Jozefa, ktorí na ňu vložil oslnivo biely *plášť* a zlatý náhrdelník so zaveseným krížom na znamenie božského súhlasu s jej zámerom založiť kláštor; tento námet sa často vyskytuje v chrámoch

-Lurker: Terézia z Ávily je zobrazovaná, ako kľučí pred videním *Krista*, ktorý jej ukazuje svoje rany (pozri *stigma*) alebo jej dáva jeden klinec z kríža (pozri *pašiové nástroje*); v tomto prípade ide o obmenu témy mystického zasnúbenia a klinec je náhradou prsteňa; tiež zobrazovaná pred Kristom, ako sa prihovára za duše v *očistci*, ktoré sú zobrazované dole: zalamujú rukami a prosbne k nej pozerajú; rovnako ako v prípade ostatných svätcov, ktorí zanechali nejaké spisy, zobrazovaná ako píše, pričom sa jej *holubica* (symbol *Ducha Svätého*) vznáša u ucha ako *inšpirácia*; v reformnom diele jej pomáhal teológ a básnik *Jan od Kríža*, ktorý je často zobrazovaný vedľa nej; pozri *plášť*

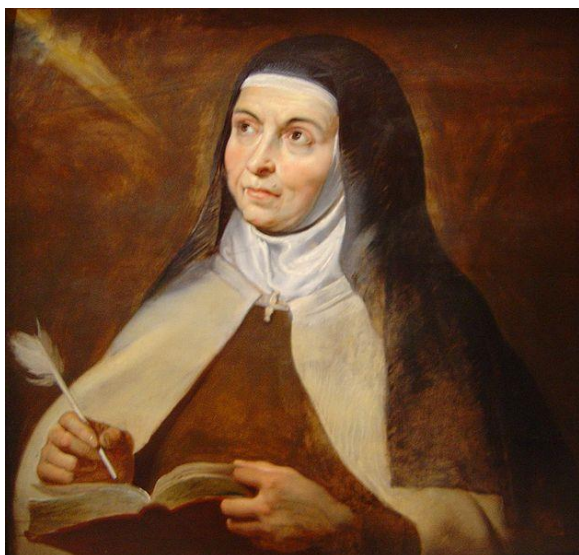
-spolupracovníkom Terezie z Ávily bol *Ján z Kríža*; pozri *Ignác de Azevedo*

www v súvislosti s heslom *Jozef 2*: o šírenie kultu sv. Jozefa v *Španielsku* 16.st. sa zaslúžila Terézia z Ávily, ktorá 1562 založila v Ávile kláštor zasvätený Jozefovi

https://ca.wikipedia.org/wiki/Teresa_de_Jes%C3%BAs

https://en.wikipedia.org/wiki/Teresa_of_%C3%81vila

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%B0_%D0%90%D0%B2%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D1%81%D0%BA%D0%B0%D1%8F

P. P. Rubens: Terézia z Ávily

L. Mehus: Peter d'Alcantara udeľuje Terézii sviatosť oltárnu

Guercino: Zjavenie Krista sv. Terézii z Ávily (1634)

Autor neuvedený: Terézia z Ávily vo veku 61 rokov (kópia, 1576)
Anonym: Terézia z Ávily (17.st.)

C. Coello: Sv. prijímanie Terézie z Ávily (17.st.)

Terézia z Lisieux - (†1897); panna karmelitánka, ktorá sa síce ničím v krátkom živote nevyznamovala, ale stala sa známou svojím životopisom *L'Histoire d'une Âme* (Dejiny duše); dielo bolo skoro preložené do väčšiny európskych a ázijských jazykov, spolu s množstvom zázračných prípadov uzdravenia, a dokonca ešte väčšieho množstva udelených „milostí“, ktoré sa jej pripisovali, spôsobilo neuveriteľné rozšírenie jej uctievania; bola kanonizovaná a od r. 1947 sa stala patrónkou *Francúzska* (pozri *patrón*); pozri *francúzski svätci a blahoslavení*; *karmelitáni*

Autor neuvedený: Terézia z Lisieux (katedrála Notre-Dame v Paríži)